

Glasilo Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Godina XLIV Broj 56

USKRS 2020

Z A J E D N O

Glasilo Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini
Godina XLIV, broj 56
U s k r s 2020.

Izdaje

Vijeće franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Ulica Slavoljuba Bulvana 4

HR-10000 Zagreb

Tel.: (01) 3765-061,

Faks: (10) 3765-062,

Mob.: 098-9244-901

E-mail: vfz-tajnistvo@zg.t-com.hr ili vfz.tajnistvo@gmail.com

Web: www.vfz-hr-bih.hr

Uredničko vijeće

s.Branimira Bedenić

s.M.Vinka Bešlić

s.M.Rita Maržić

Anto Matković

fra Danijel Nikolić OFM, gl. ur.

fra Bojan Rizvan OFM

Odgovara

fra Jozo Marinčić OFM, predsjednik Vijeća

Grafička obrada

Krešo Bello OFS

Tisak

Markulin d.o.o

Sadržaj

Uskrsna čestitka predsjednika Vijeća

DUHOVNOST

Na putu smo prema nebu
Izići iz svagdanjeg sivila
Moć tišine

Iz mladih srdaca
Samo kad bih ...

IZ RADA VIJEĆA

Zapisnik sjednice Vijeća od 31. siječnja 2020.

Uskrsna čestitka predsjednika Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

*Znamo da si doistine uskrsnuo, Božji Sine;
Pobjedniče, Kralju divan, budi nama
milostivan!*

Poštovane članice i članovi franjevačke obitelji!

Dok čitamo ili molimo ovu pjesmu neka nas otajstvo Usksra oslobodi svakog strahovanja i svih tjeskoba koje nas pritišće sa svih strana, napose koronavirusa. Kristovo uskrsnuće jače je od svih ovozemaljskih prijetnji i nemira, jer je On mir naš. Mi nismo sami i ne idemo sami kroz život. U Isusovoj smrti umrla je i naša smrt. S Kristom smo suuskrsli na novi život.

U liturgiji Vazmenog bdijenja slavimo noć „*kad je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao*“. I zaista s pravom pjevamo: „*O divne li pažnje Božje prema nama. O neshvatljive li ljubavi Očeve: da roba otkupiš, Sina si predao.*“ Svetkovina Usksra proslava je neizmjerne Božje ljubavi prema čovjeku.

Naš život i naša budućnost pripada ljubavi koja je jača od smrti. Sv. Ivan apostol napisao je: „*Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi ostaje u smrti*“.

Uskrsnuće počinje već ovdje na zemlji po životu iz ljubavi. Uskrsnuće je pobjeda vjere i ljubavi i svaki koji čvrsto vjeruje i nesebično ljubi, uskrsnut će na blaženi vječni život. Dopustimo da uskrsnuće zahvati i preobrazi naš život.

Neka radosna vijest uskrsnuća zasja i sjaji na našem licu u osjećajima i stavovima, u načinu na koji se ophodimo prema drugima. Pomozimo ljudima koji su u potrebi i nevolji. Razgovarajmo više jedni s drugima. Zadržimo duh radosti i nade! Priskočimo jedni drugima u pomoć. Neka u nama bude više ljudskosti i da rastemo u vjeri.

U tom duhu neka vam je blagoslovljen i radostan Uskrs!

Fra Jozo Marinčić
predsjednik Vijeća

D U H O V N O S T

Na putu smo prema nebu

Perspektiva koja odlučuje sve, a koja se često zaboravlja i o kojoj se rijetko propovijeda
(Piše: Andreas Laun, pomoćni biskup salzburški)

Svagdan, koji se često može prebroditi samo s mukom, i njegove brige danas nas većinom tako zao-kupljaju da gubimo iz vida cilj svakog stremljenja. Sljedeći prilog poziva da bacimo pogled na pre-krasnu perspektivu svoga cilja.

„Već sad se ponovno radujem povratku kući“, kaže većina ljudi pri kraju čak i po sebi lijepog godišnjeg odmora. Razlog za takve osjećaje je to što nikakve zemaljske radosti ne mogu nasititi dušu potpu-no i trajno. „Već se veoma radujem nebu“, reče mi nedavno jedna gospođa, također nakon posebno uspješnog godišnjeg odmora provedenog na moru.

Ima pravo. I, kršćanski gledano, time imenuje temeljno stanje u kojem bi trebao živjeti svaki čovjek – uvijek i svakodnevno, a ne samo tu i tamo, na primjer na Svetkovinu svih svetih. Uostalom, nemali broj kršćana ide zbog toga i svakodnevno na sv. misu, u krajnjoj liniji zbog svoje čežnje za nebom.

Sv. Pavao piše jezgrovitom kratkoćom: „*A naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja postoјano očekujemo, Gospodina Isusa Krista, koji će, prema djelotvornosti kojom može sve podložiti sebi, preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svome slavnom tijelu.*“ (Fil 3,20)

U sv. misi mi kršćani ne samo jednom se sjećamo Isusova dolaska za kojim, kako tvrdimo, čeznemo – doduše vrlo često prilično nesabrano. Naprotiv, trebali bismo znati sasvim sigurno: Pa na putu smo prema nebu, a kamo drugamo ! Istina, postoji strašna alternativa tome, ali na nju ne bismo trebali misliti ni ozbiljno ni u šali – tek toliko da ju, sljedeći Isusove opomene, ni ne potiskujemo ili da ne bismo tako glupo mislili da ju možemo nijekanjem katapultirati iz stvarnosti !

Vratimo se kršćaninovoj temi br. 1: Za nebom čeznemo i želimo nebo svim srcem. Ono, nebo, sadržaj je naše najdublje, zapravo naše jedine nade. „Male nade“ našeg zemaljskog svagdana dolaze tek dugo nakon nje i daleko iza nje, na velikom odstojanju, premda se u našoj svijesti mogu prokurati daleko naprijed te bolju i strahom učiniti da gotovo zaboravimo tu jedinu veliku nadu.

Tko to poriče ili se tome smije, neka se upita, kakav bi drugi odgovor mogao ponuditi. Čak i najčudovitniji napredak medicine koji bi produljio naš život za nekoliko stoljeća bio bi mnogo prije neka noćna mora nego željeni cilj, kako je to vrlo dojmljivo izrazio papa Benedikt XVI. u svojoj enciklici o nadi.

Ruku na srce: Tko bi ozbiljno želio živjeti 1000 godina ?

A što se tiče zapravo vrlo utješnog čistilišta: Ono je doduše puno patnje, ali je ipak predsoblje neba. Njegov jedini izlaz su vrata u nebo, a ona „u to vrijeme“ nisu više niti uska niti eventualno zatvorena, nego široka i otvorena !

Dakle, nebo ! Ali kako bismo ga si mogli „predočiti“? Pa dobro, svakako ne dosadnim kao „Bavarac u nebu“, koji ne želi pjevati „... luja“ već čezne za pivom iz dvorske pivovare !

Razglednice i promidžbeni filmovi neba ne postoje, ali Biblija, koja poznaje našu čežnju za slikama, poziva nas da o nebu sanjamo njezinim slikama: „*Sudjelovanje u nebeskoj svadbenoj gozbi!*“ – zvuči ipak dobro, zar ne? „*Zajedništvo svetih*“, u kojem će se naći i ljudi koje smo „*nekoć na zemlji*“ oplakali tako bolno.

O tome čitamo u Poslanici Hebrejima: „*Pristupili ste k Sionskoj gori, gradu Boga živoga, nebeskom Jeruzalemu; k bezbrojnim andelima, svečanom zboru i sastanku prvorodenaca koji su upisani na nebesima, k Bogu, sugu svega, k dušama pravednika koji su učinjeni savršenima.*“ (Hebr 12,23) „*Nova zemlja*“ (Otk 21,1), koja zacijelo neće izgledati poput betoniranog uzletišta, samo prebojena zeleno.

S izrazom „*nova zemlja*“ smijemo povezati svoje najbolje uspomene na more, brda, cvijeće, životinje koje smo voljeli i kojima smo se divili. Nova zemlja, uključujući naše novo tijelo; bit će ljepša od onoga što smo već imali.

Sâm Isus obećaje nam novi stan, a taj svakako smijemo zamišljati udobnijim od „ljudskog kaveza“ kakvi su postojali u komunističkim satelitskim gradovima. I naše tijelo bit će nebesko, premda nam Pavao ne objašnjava „točno“ kako će to biti (1Kor 15,35), jer to ni on sam ne zna zamjetno kad kaže: „*Sije se tijelo zemaljsko, uskršava tijelo duhovno. Ako postoji zemaljsko tijelo, postoji i duhovno.*“ (1Kor 15,44). Zapravo on kaže samo da će Bog „*oživiti i vaša smrtna tjelesa po svome Duhu koji stanuje u vama.*“ (Rim 8,11)

Dakle, svadbena svečanost, velika obitelj andela i svetih kojoj ćemo pripadati i mi sami na svoje veoma veliko izhenađenje, , stan i novo stvorenje, naše tijelo – i što još ? Postoji još jedna druga vizija koja čak bolje pogađa ono bitno: Gledat ćemo „slavu Gospodnju“. Ona će ispunjati nebo i činiti ga stanjem onog blaženstva, o kojem Sveto pismo kaže: „*(navješćujemo) kako stoji pisano: 'Ono što oko nije vidjelo,, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: što je Bog pripravio onima koji ga ljube'*“ (1Kor 2,9)

Ispunja nas stanovita slutnja kad čitamo: „*I (andeli) klicahu jedan drugome: 'Svet! Svet! Svet Gospodin nad Vojskama! Puna je sva zemlja Slave njegove*“ (Iz 6,3) „*I zemlja, ne samo nebo!*“, uzviknuo je glasno u jednom razgovoru veliki filozof Dietrich von Hildebrand.

Ili jednako tako majestetično: Kad Bog očisti zemlju, „*sazdat će ... nad svom Gorom sionskom i nad svima što ondje budu zborovali oblak s dimom danju, a noću sjaj ognja žarkoga. Jer, vrh svega Slava će biti zaklon i sjenica da zasjenjuje danju od pripeke, štit i utočište od pljuska i oluje.*“ (Iz 4,5-6)

Mogli bi se citirati još neki tekstovi iz Prorokâ ili i iz Novog zavjeta, osobito oni o „ženi Jaganjčevoj“ (Otk 21,9), o novom Jezuzalemu koji je obasjan samo slavom Gospodnjom (Otk 21,23).

Takvo je nebo, tako ga sebi zamišljam – uspkos nemogućnosti da ga već sada stvarno upoznam. To je bilo i ostalo uskraćeno čak i posebno darovitim ljudima od Pavla do djece-vidioca u Fatimi. Ali i ja se radujem nebu iz sveg srca. Ono je čežnja koja prati moj život !

A Vi, dagi čitatelji, radujete li se Vi? ...

Dakle – s obzirom na kratkoću našeg života – do prilično skorog viđenja u nebu! „*Sutra u Jeruzalem!*“, time rado izražavaju svoju nadu Židovi. To mogu s njima govoriti i kršćani misleći na „nebeski Jeruzalem“ što ga obećaje Biblija. Ali mi bismo mogli reći i : „*Sutra u nebu!*“

(Iz VISION2000, Nr. 5/2016, preveo a.m.)

Izići iz svagdanjeg sivila

Postati tih pred Bogom kao recept za preživljavanje u teškim vremenima
(Piše: Christof Gaspari)

Prava tišina postala je rijetka, u svakom slučaju na našim prostorima: ulična ili daleka autocestovna buka, šum velegrada kao pozadinski šum, u daljini jureći vlakovi, susjedin telefonski razgo-vor u podzemnoj željezničkoj mreži, mobitel koji najavljuje SMS-poruku, neprekidno zasipanje glazbom u dućanima i lokalima ...

Ali sve i kad bi se isključili svi okolišni šumovi, vlastite misli koje čovjek doduše nastoji potisnuti, koje otjeruje da bi konačno unutra došao do mira, ostaju i dalje ... Otkud dolazi taj fenomen?

Kad promatram sebe i gledam okolinu oko sebe, otkrivam: Malo ljudi zrači mir. Većina ih je opterećena brigama, u vremenskoj su stiscu, moraju obaviti još ovo ili ono, stalno posežu za smartfonom, provode sate na facebooku ili kopaju po internetu, a opustiti se mogu samo pred televizorom.... Jednom stvarno ne činiti ništa, biti sam sa sobom – to većini od nas pada teško.

Čini se da je vrijedan suvremenik samo onaj tko je aktivan: tko nešto proizvodi ili troši. To ima veze s tim što nam se već desetljećima utvrdjuje u glavu da čovjekov spas ovisi o blagostanju društva, posebno priv-rede. Stoga se sva nastojanja usmjeravaju na usavršavanje tog anonimnog aparata. A on postaje sve komplikiraniji, sve manje transparentan. On upravlja nad sve više područjâ našeg života, intenzivira svesvjetsko ispreplitanje svih područjâ, povezuje sve sa svime i svakoga sa svakim.

Strogo uzevši, naša elita gradi neki svijet koji stvara samo čovjek, samo čovjek ga maksimalno organizira i samo on njime vlada. Gdje se dogode kvarovi, mora se učiti iz iskustava i poduzimati odgovarajuće prilagodbe sustava. *Mi to možemo!* Kao da je stvorene neograničeno na raspolaganju za preinake !

Zadaća pojedinca u tom sustavu je da funkcioniра – kao proizvođač ili kao potrošač. Na oba područja traži se aktivnost. Ona određuje životni stil društva koje gradi svijet potpuno bez Boga. Ona pridaje vrijed-nost samo onome što, kako se čini, pridonosi tome sustavu. Otud dolazi ta zbumjenost koja se širi okolo, koju može vidjeti svatko tko otvorenih očiju ide po svijetu. Ona će obilježiti i sljedeći advent, kad se ljudi budu gurali po šoping-centrima i na štandovima punča „dovodili u štimung“, kako bi, opet s porastom prometa od 5%, udovoljili očekivanjima privrede.

Ovoj zbumjenosti pridružuje se rastuća nesigurnost zbog događaja koji se mnogima čine opasnima: rastuća nezaposlenost, porast životnih troškova, a prije svega masovno useljevanje ljudi sa stranom kul-turnom pozadinom. Mnogima utjeruje strah očita ali zanijekana nesposobnost elita da se nose s tim pro-blemima. Hoćemo li si i u budućnosti moći priuštiti obećanje blagostanja?

Ovo pitanje visi u zraku isto kao i brige koje proizlaze iz stalno nestabilnih međuljudskih odnosa: brakovi koji se raspadaju, djeca koja rastavom gube oca, samački živući stari ljudi koji se pitaju: Što će sa mnom biti dalje kad budem bolestan ili potreban njege? Brige nad brigama ...

Dakako, uvijek je bilo aktivizma, plašljivosti i briga. Ali oni danas pogodađaju ljudi koji nemaju više pojma o tome da iznad svega ljudskog truda i svih briga postoji u nebu Otac koji nas ljubi, kojemu se možemo uteći uvijek i svugdje. U svojoj knjizi *Das Ende der Neuzeit* (Kraj novog vremena) Romano Guardini opisuje to ovako: „Novovjekovi čovjek ne samo i dalje gubi vjeru u kršćansku objavu, nego doživljava i slab-ljenje svoga prirodnoga religioznoga organa tako da vidi svijet sve više i više kao profanu stvarnost. A to ima dalekosežne posljedice.“

Temeljni je problem od Boga odlutali svijet, svijet koji Boga sustavno eliminira i stvara novi tip čovjeka, koji nemirno, stalno zabrinut, kruži oko svoga samonačinjenog spasa. Bozbožnost svijeta stavlja čovje-čanstvo pred egzistencijalnu ugrozu. Na to je upozorio kardinal Karol Wojtyla još 1976. godine u jednom nagovoru pred Američkom biskupskom konferencijom: „*Stojimo sada pred*

najvećom konfrontacijom koju je čovječanstvo ikada doživjelo u svojoj povijesti ... Stojimo pred konačnom bitkom između Crkve i anticrkve, između Evanđelja i antievangelja, između Krista i antikrista ... Mora se dogoditi bitka koju će Crkva prihvati i voditi hrabro ... Moramo se pripremiti na preživljavanje velih kušnji, koje će od nas tražiti spremnost dati i sam život i koje će tražiti potpuno predanje Kristu i za Krista.“

U svijetu koji je odlutao od Boga preživljava kao kršćanin samo onaj tko se trudi oko potpunog predanja Kristu. A ono se događa u tišini. Ono pretpostavlja da moramo učiti držati odstojanje od svega što nas pri-tišće i što nas baca natrag nama samima.

Bez dvojbe, nije lako izići iz sivila jurnjave, brigâ, stresa i strahovâ. To će za kršćane sve više i više biti važno za preživljavanje. „Biti dobar kršćanin po tradiciji“ vjerojatno će jedva moći oduprijeti se tom trošenju. Sam Gospodin Isus upozorava na situaciju u kojoj će bezbožnost uzimati maha, jer će tu kod mnogih ohladnjeti ljubav (Mt 24,12). A tu ugroženu i za ljudski suživot potrebnu ljubav može nanovo rasplamsati samo Gospodin – i to u našem osobnom susretu s njim, u vremenu koje mu posvetimo potpuno, u tišini.

Znam kako je teško izići iz uobičajene vreve, jer me tu progone vlastite misli : Doduše, nastojim ih potisnuti, odgurnuti, da bih se ozbiljno zaustavio i razmislio ... Ali nakon vrlo kratkog vremena one su opet tu i izmjenjuju se jurnjavom koja se jedva može nadzirati. Tada posežem za krunicom: Oče naš, koji nesi na nebesima Zdravo, Marijo koji je uzašao na nebo ... – i već sam opet kod prekinute misli. A tu bi sad bilo na redu razmatranje tajne Gospodinova uzašašća na nebo....

Ta koliko će još trajati dok čovjek unutra ne dođe do mira ! Dakako, mislim za slučaj da je netko čovjek koji poput mene misli da stalno mora obavljati kojekakve zadaće, održavati termine, udovoljavati nekim očekivanjima. Ali onda su tim više olakšavajući oni mjeseci u kojima polako odlazi u pozadinu sve ono što me prati iz dana u dan, a moje vlastite misli počinju šutjeti. To najbolje polazi za rukom u tihom klanjanju pred Presvetim.

U svezi s ovim posebno se rado sjećam duhovnih vježbi s indijskim svećenicima i dugog noćnog klanja-nja pred izloženim Presvetim : Tu se odjednom ostvarilo ono što je odgovorio arški seljak na pitanje što on to radi sjedeći tako dugo u crkvi: „*On gleda mene – a ja gledam Njega ...*“

(Iz VISION2000, Nr. 6/2026, preveo a.m.)

Moć tišine
Protiv diktature buke
(Piše: kardinal Robert Sarah)

Početkom listopada 2016. godine kardinal Robert Sarah predstavio je u Rimnu svoju novu knjigu: *La force de silence – Moć tišine*. U njoj ukazuje na fenomen koji se u svom značenju, prije svega za vjernike, uopće ne može precijeniti: na gubitak tišine u našem vremenu. Kakve to ima teške posljedice i kako se boriti protiv toga, pokazuju sljedeći izvadci iz te knjige.

Postati tih

Nijedan prorok nije nikada susreo Boga, a da se nije povukao u tišinu. Mojsije, Ilija i Ivan Krstitelj susreli su Boga u velikoj tišini pustinje. I danas monasi traže Boga u osami i tišini. Ne govorim ovdje o osami ili promjeni mjesta, nego o unutarnjem stanju. Nije dovoljno ni jednostavno šutjeti. Čovjek mora postati tih. Jer još prije pustinje, osame i tišine Bog je već nazočan u čovjeku. Prava pustinja nalazi se u nama, u našoj duši. Ako to shvatimo, možemo razumjeti da je tišina nužna pretpostavka da nađemo Boga. Otac očekuje svoju djecu u njihovim srcima. Stoga valja ostaviti iza sebe unutarnji nemir da bi se našlo Boga. Usprkost vrevi, zaposlenosti, uživanjima Bog ostaje nazočan u svakoj tišini.

Prvenstvo molitve

Svakoj radnji mora prethoditi intenzivan molitveni život, život klanjanja, traženja Božje volje, slušanja Njegove riječi. U svom apostolskom pismu *Novo millenio ineunte* papa Ivan Pavao II. objašnjava: „Ali važno je da sve što poduzimamo s Božjom pomoći bude duboko ukorijenjeno u razmatranju i molitvi. Naše je vrijeme u stalnom pokretu koji često doseže stanje nemira s opasnošću ‘činjenja zbog samog činjenja’. Ovoj se napasti moramo oduprijeti time da nastojimo ‘biti’ prije nogu što se potrudimo oko ‘činjenja’.”

Što više slave i časti žanjemo kao laici, svećenici ili biskupi, što viša priznanja, što nam se povjerava više javne odgovornosti, što više prestiža i službi, to više moramo rasti u poniznosti i brižno njegovati područje svoga unutarnjega života: stalno tražiti lice Božje u molitvi, klanjanju, razmatranju i askezi.

Postati malen pred Bogom

Ali kako da čovjek dođe do toga da sačuva unutarnji mir? Jedini odgovor glasi: askeza, samozataja i poniznost. Ako se čovjek ne učini malenim pred Bogom, nego ostaje takav kakav jest, ostaje daleko od Boga. Kad kršćani Istoka žele tražiti Boga, kleknu i saginju se licem do zemlje u zank dragovoljnog poniženja i iskazivanja časti Bogu s punim poštovanjem. Nema razgovora s Bogom bez snažne želje da čovjek ode od sebe i učini se malenim pred Bogom. Isto tako nema susreta s nekim drugim, ako čovjek ne želi biti tih samome sebi. Ako ostanemo kakvi jesmo, ispunjavaju nas buka, fantazije, srdžba.

Naši suvremenici misle da se molitva sastoji u tome da čovjek nešto kaže Bogu glasno i uzbudođeno. Ali molitva je nešto mnogo jednostavnije. Ona se sastoji u tome da se Boga sluša u tišini. Zašto si ne uzmem za uzor Isusa kako moli?

Tišina, premda ju je teško postići, osposobljava čovjeka da dadne da ga Bog vodi. U tišinu dospijevamo po tihom Boga. Onda se čovjek stalno iznova čudi kakvo svjetlo tu svijetli! Tišina je važnija od svakog drugog ljudskog djela, jer ona izražava samoga Boga. Prava revolucija dolazi iz tišine. Ona nas vodi k Bogu i ka drugima da im služimo velikodušno i ponizno.

Nema mjesta za tišinu

Naš svijet ne čuje Boga, jer neprekidno i pretežito govori silno u jačini i kadenci – i pritom ne kaže ništa ... Od jutra do večeri, od večeri do jutra – nigdje mjesta za tišinu. Ta buka želi spriječiti Boga da govori. U ovoj paklenoj buci čovjek se topi, gubi se; topi se u brigama, halucinacijama, strahovima. Da bi pobjegao od tih tunela depresije, očajno čezne za bukom da ga ona utješi. Ali buka je varljiv oslobođitelj od straha koji čini čovjeka ovisnim ... Ova epoha mrzi sve što bi nam tišina mogla donijeti: susret s Bogom, oduševljenje u Njemu, padanje na koljena pred Njim.

Dani pustinje

U svojoj čežnji da vidim i čujem Boga često sam tražio iskustvo samoće i tištine u putinji. Dok sam bio nadbiskup Conakryja, često sam išao u nanenastanjeno mjesto da bih uronio u osamu i tišinu. Dakako, oko mene je bilo vegetacije i čuo sam cvrkut ptica. Ali stvorio sam sebi unutarnju pustinju, bez vode i hrane. Nadaleko nigdje žive duše. U postu i molitvi živio sam isključivo od Euharistije i riječi Božje. Pustinja je mjesto gdje vlada glad i žeđ – i duhovna borba. Životno je važno povući se u pustinju da bi se čovjek borio protiv diktature svijeta koji je pun idola, natrpan tehnikom i materijalnim dobrima, svijeta kojim vladaju i manipuliraju mediji, svijeta koji bježi od Boga da bi se ugnijezdio u buci. Ovom modernom svijetu mora se pomoći da doživi iskustvo pustinje. Tamo stječemo odstojanje od svagdana. Izmičemo buci i površnosti. Pustinja je mjesto apsolutnoga, mjesto slobode.

Potražiti sveta mjesta

Sam Isus je ukazao na kojim lijepim mjestima može čovjek biti sam i tih. Tu je prije svega naša pouzdana sobica kad iza sebe zatvorimo vrata da bismo bili u tajanstvenoj intimnosti s Bogom. To je i polutama kapelice, mjesto Euharistije, tištine, prisnosti, gdje nas očekuje naprosto prisutnost, Isus u Euharistiji. To su i svjeta mjesta, samostani, koji nam danas omogućuju da provedemo nekoliko dana u Gospodinovoj nazočnosti. Konačno, to su Božje kuće, naše crkve, kada svećenici i vjernici paze da sačuvaju njihov sveti karakter, da se ne srozaju u muzeje, kazališne i koncertne dvorane, nego ostanu sveta mjesta, pridržana za molitvu i Boga.

Milijun ljudi se klanja

2011. godine, za vrijeme Svjetskih dana mladih u Madridu, papa Benedikt XVI. trebao je za vrijeme velike vigilije održati nagovor mladima cijelog svijeta. Kad je htio uzeti riječ, iznenada se spustila

oluja. Papa je zajedno s mladima pričekao kraj oluje. Kad se konačno sve stišalo, ceremonijar mu je pružio tekst govora. Ali papa je više volio iskoristiti to vrijeme za bitno. Umjesto da govori, pozvao je mlade da se s njim zajedno klanjaju u tišini. Na koljenima pred Presvetim Sakramentom Benedikt XVI. je propovijedao tišinom. Tu je bilo okupljeno više od milijun mlađih, mokrih do kostiju usred blata. Pa ipak je nad ovim svetim skupom ležala dojmljiva tišina, „ispunjena Nazočnošću kojoj su se ljudi klanjali“ u pravom smislu riječi. Nezaboravan događaj: Crkva u velikoj tišini, okupljena oko svoga Goaspodina.

Postati Božje oruđe

Odbiti tu tišinu ispunjenu bogobojaznošću i klanjanjem znači uzeti Bogu slobodu da nas zahвати svojom ljubavlju i naznočnosću. U posvećenoj tišini čovjek se može staviti Bogu radosno na rasplaganje. Time čovjek napušta bahati stav koji misli da Bog mora ispunjavati sve hirove svoje djece. Koji se stvor može pohvaliti da raspolaže Bogom? Nasuprot tome, sveta tišina nudi nam priliku da napustimo profani svijet s metežom velikih gradova koji nikako da prestane, da bismo dopusti Bogu da nas obuze.

Zadnje sidro spasa

Dok sam putovao po zemljama koje su bile pogodene teškim i nasilnim krizama, video sam kako mnogo može pomoći molitva onima koji nisu imali više ništa. Tišina je bila posljedni rov u koji nitko nije mogao prodrijeti, jedini prostor da čovjek proboravi u miru, stanje u kojem je patnja za trenutak kapitulirala. Tišina nas jača kad smo slabi. Tišina nas oblači u strpljivost. Bogom ispunjena tišina ponovno nam daruje hrabrost ... Onda moć mučiteljâ gubi svoje značenje. Neka bijesni kriminalci razore sve – ali u tišinu, u čovjerkovo srce i u čovjekovu savjest ne mogu provaliti. Tihi otkucaji srca, nada, vjera, povjerenje u Boga nepotopivi su. Svud naokolo svijet propada, ali u nutrini duše, u najvećoj tišini, bdije Bog. Rat, barbarstvo i bilo koji mogući teror nikada neće biti u stanju pobijediti Boga u nama.

(Iz VISION2000, Nr. 6/2016, preveo a.m.)

Iz mladih srdaca

Samo kad bih

Divna li dana
Što pred očima mi prođe!
Bože hvala Ti!
Uza sve što dobro
Ili loše svrši,
najvažnije jest
Da znam da za vratom mi dahćeš
I svoj plan namijenjen meni
Ostvaruješ.

Samo kad bih ja
Onoliko zahvalan bio
Koliko me voliš
Na manje bih se
Nebitnih stvari osvrtao,
Živce svoje štedio.

A to je tako jednostavno.

Samo kad bih ja
Uistinu
Molio onoliko
Koliko me voliš
Sumnje niti jedne
Ne bi bilo, straha nijednoga
Bosom bih nogom
Po trnju gaz'o

A to je tako jednostavno.

Samo kad bih ja
Onoliko postio
Koliko me voliš
Svo strpljenje svijeta
U sebe bih upio

Samo kad bih ja
U istoj mjeri za Te gorio
K'o što Ti za me goriš
Na poziv tvoj
U nebo bi ti mog'o doć'

Samo kad bi to bilo tako jednostavno...

Ante Smiljanic (FRAMA Hercegovina)

IZ RADA VIJEĆA

ZAPISNIK PLENARNE SJEDNICE

Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, održane 31.01.2020. kod braće franjevaca kapucina u Samostanu sv. Leopolda B. Mandića u Zagrebu, Ul. sv. Leopolda Mandića 41, s početkom u 09.00 sati

U radu sjednice sudjelovali su sljedeći poglavari i poglavarice franjevačkih zajednica, članovi i članice Vijeća:

1. **fra Jozo Marinčić** (provincijal Franjevačke provincije sv. Križa – BOSNE SREBRENE, Sarajevo), predsjednik Vijeća
2. **s.M.Darija Jovanović** (vrhovna poglavarica Sestara franjevki Bezgrješnog Začeća iz Dubrovni-ka), potpredsjednica Vijeća
3. **fra Miljenko Šteko OFM** (provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM, Mostar)
4. **fra Zoran Kutleša OFM** (vikar provincijala Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja fra Marka Mrše OFM, Split)
5. **fra Ilija Vrdoljak OFM** (provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, Zag-reb)
6. **fra Andrija Bilokapić OFM** (provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalaciji i Istri, Zadar)
7. **fra Josip Blažević OFMConv** (provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konven-tualaca, Zagreb)
8. **fra Jure Šarčević OFMCap** (provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića, Zagreb)
9. **fra Ivo Martinović TOR** (provincijal Hrvatske provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša, Zagreb)
10. **s.M.Terezija Zemljjić** (vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrješne, Šibenik)
11. **s.M.Ilirkia Ivandić** (zastupnica i tajnica s.M.Emile Barbarić, provincijske predstojnice Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Hrvatska provincija Krista Kralja, Zagreb)
12. **s.M.Slavica Balić** (provincijska predstojnica Sestara franjevki misionarki iz Asiza, Hrvatska provincija sv. Maksimilijana Kolbea, Zagreb)
13. **s.Valerija Široki** (provincijska predstojnica Milosrdnih sestara sv. Križa, Đakovo)
14. **s.M.Andrea Nazlić** (provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Presv. Srca Isusova, Split)
15. **s.M.Zdenka Kozina** (provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provin-cija sv. Obitelji, Mostar)
16. **s.M. Kata Karadža** (provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Bosansko-hrvatska provincija Preč. Srca Marijina, Sarajevo)
17. **s.Anđa Slunjski OFS** (nacionalna ministra Franjevačkog svjetovnog reda u Hrvatskoj, Zagreb)
18. **br.Ivan Šekelja OFS** (zamjenik nacionalne ministre Franjevačkog svjetovnog reda u BiH s. Matee Soldo OFS)
19. **s.Dragana Erik** (predstavnica regionalne predsjednice svjetovnog instituta *Mala franjevačka obitelj*, Regija Hrvatska-Slovenija, Rijeka, s.Cecilije Mavrinac)
20. predstavnica predsjednice grupe svjetovnog instituta *Misionarke Kristova kraljevstva*

Sjednici Vijeća nije mogla nazočiti te je ispričala nedolazak:

1. s.M.Lidia Kqira (provincijska predstojnica Crnogorske provincije franjevki Bezgrešnog Začeća, Cetinje)

U prvom dijelu sjednice sudjelovali su i sljedeći dužnosnici:

1. **fra Filip Đurđević OFM** (nacionalni duhovni asistent FRAME u RH)
2. **Ana Matić** (nacionalna predsjednica FRAME u RH)
3. **fra Marin Karačić OFM** (nacionalni duhovni asistent FRAME u BiH)
4. **Magdalena Musa** (nacionalna predsjednica FRAME u BiH)
5. **mo. fra Stipica Grgat OFM** (pročelnik Povjerenstva za „Zlatnu harfu“)
6. **fra Bojan Rizvan OFM** (pročelnik Povjerenstva za duhovnost)
7. **fra Bože Vuleta OFM** (predsjednik/ravnatelj Franjevačkog instituta za kulturu mira, Split)
8. **fra Benedikt Vujica** (pozvani sudionik-peritus, voditelj skupine za izradu novog izdanja *Franje-vačkog misala*).

Sjednica je imala sljedeći sazivni

Dnevni red
(prijedlog)

- 01. Molitva
- 02. Pozdrav predsjednika Vijeća fra Joze Marinčića OFM

I.

Izvješća (OFS-a, FRAME, radnih tijela):

Franjevački svjetovni red – OFS:

- **I.1.** za RH: nacionalna ministra s. Andja Slunjski OFS
- **I.2.** za BiH: nacionalna ministra s. Matea Soldo OFS

Franjevačka mladež – FRAMA:

- **I.3.** za Hrvatsku: nacionalni duhovni asistent fra Filip Đurđević OFM (nacionalna predsjednica Ana Matić)
- **I.4.** za BiH: nacionalni duhovni asistent fra Marin Karačić OFM (nacionalna predsjednica FRAME u BiH Magdalena Musa)

Radna tijela:

- **I.5.** Povjerenstvo za „Zlatnu harfu“: mo. fra Stipica Grgat OFM, pročelnik
- **I.6.1** Povjerenstvo za duhovnost: fra Bojan Rizvan OFM (izvješće)
- **I.6.2.** Povjerenstvo za duhovnost: uređivanje glasila ZAJEDNO
- **I.7.1.** Franjevevački institut za kulturu mira: fra Bože Vuleta OFM predsjednik / ravnatelj (izvješće)
- **I.7.2.** Franjev. institut za kulturu mira: Franjevačka studijska godina (rasprava)
- **I.8.** Priprema novog izdanja *Franjevačkog misala* (fra Benedikt Vujica OFM)

II.

Rad članova Vijeća:

- **II.1.** Usvajanje zapisnika sjednice Vijeća od 14.05.2019.g.
- **II.2.** Godišnje tajničko-blagajničko izvješće za 2019.g.: A.Matković, tajnik Vijeća
- **II.3.** Izbor jednog člana Upravnog vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira (reizbor fra Andrije Bilokapića OFM ili izbor nekoga drugoga)

- **II.4.** Izbor jednog člana Povjerenstva za duhovnost (reizbor s.Branimire Bedeničić ili izbor nekoga drugoga)
- **II.5.** Izbor jednog člana Povjerenstva za „Zlatnu harfu“ (reizbor s.M.Juliane Beretić ili izbor nekoga drugoga)
- **II.6.** Izbor nove muške provincije kao sponzora „Zlatne harfe“ na godinu dana (dosad bile: Presv.Otkupitelja 2016, Sv.Čirila i Metoda 2017, Hercego-vačka franjevačka provincija 2018, Provincija franjevaca trećoredaca 2019.)
- **II.7.** Rasporedba financijskih sredstava za 2020. godinu
- **II.10.** Program rada za 2020. – termin i mjesto sljedeće sjednice Vijeća

III.

Razno:

- **III.1.** Naručivanje Liturgijskog kalend. franjev. zajednica za 2021.
- **III.2.** Preuzimanje knjige A.Haleški, Rasprava o razumskoj duši
- **III.3.** Odgovor naših bisk. konferencija na zamolbu Vijeća da 2020. godinu proglaše godinom sv. Nikole Tavelića i bl. Marije Propetoga Petković
- **III.4.** Odgovor Hrvatske redovničke konferencije na dopis Vijeća da za Tajništvo Vijeća dadne bolje uvjete i da to bude besplatno

Sjednica je započela u zakazano vrijeme molitvom Srednjega časa. Otvarajući radni dio sjednice, predsjednik Vijeća fra Jozo pozdravio je sve nazočne, posebno domaćina fra Juru i njegovu subraču i zahvalio im za bratski doček i ugodan boravak. Potom je nastavio posebno pozdravljati nove sudionike na sjedni-ci: **s.M.Tereziju Zemljić** (novu vrhovnu poglavaricu Družbe sestara franjevki od Bezgrješne iz Šibeni-ka), **s.M.Ilirku Ivandić** (tajnicu s.M.Emile Barbarić, provincijske predstojnice Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Hrvatska provincija Krista Kralja), **s.Andu Slunjski** (novu nacionalnu ministru OFS-a u RH), **br. Ivana Šekelju** (nacionalnog doministra OFS-a u BiH), **fra Marina Karačića OFM** (nacional-nog duhovnog asistenta FRAME u BiH), **Magdalenu Musu** (novu nacionalnu predsjednicu FRAME u BiH), **s.Ceciliju Mavrinac** (novu voditeljicu/predsjednicu Svjetovnog instituta *Mala franjevačka obitelj*), predstavnici Svjetovnog instituta *Misionarke Kristova kraljevstva*, liturgičara **fra Benedikta Vujiću** i **fra Zorana Kutlešu** (vikara Franjevačke provincije Prevstoga Otkupitelja). Potom je predsjednik predložio da se prihvati dnevni red (prihvaćen bez primjedbi) i dao riječ za točku

I.1. OFS u RH – izvješće nacionalne ministre s.Ande Slunjski OFS

S.Andu se prvo kratko predstavila, a onda nastavila izlagati izvješće. Nacionalno bratstvo OFS-a u RH sastoji se od 5 područnih bratstava (sa 105 utemeljenih mjesnih bratstava i 5 mjesnih bratstava u osnutku). Trajno zavjetovanih članova je 3.751, privremeno zavjetovanih 163 člana, u početnoj formaciji 153 člana, ukupno 4.077. Ima puno neaktivnih članova. Za 311 članova provedene su privremene mjere (GK čl. 56).

Nacionalni izvršni odbor imao je tri sastanka, Nacionalno vijeće također tri, održan je nacionalni seminar za formaciju, organizirano je hodočašće bl. Alojziju Stepincu u Krašić i Zagreb te je održan XIX. redoviti i VII. izborni kapitul. S.Andu je potom nabrojila područna bratstva i njihove ministre, nabrojila je nacionalne duhovne asistente i naglasila važnost duhovne asistencije. Rekla je da je zatekla projekt *CRO Laudato si* (plod suradnje HKS i OFS-a) koji se ostvaruje preko Facebooka, a sastoji iz dvaju dijelova. U prvom su dva znanstvena istraživanja, u drugom 6 projektnih aktivnosti (poštivanje neradne nedjelje, štednja energije za grijanje, izbjegavanje bacanja hrane, štednja vode i

štednja električne energije). Od po-teškoća je spomenula manjkavu duhovnu asistenciju u mjesnim bratstvima i neprihvatanje službi od nekih članova OFS-a u mjesnim bratstvima. Na predsjednikovo pitanje o suradnji OFS-a i Franjevačkog instituta u borbi za neradnu nedjelju odgovorila je da suradnja postoji, ali OFS radi na drugačiji način nego Institut. Nije bilo više pitanja pa se prešlo na točku

I.2. OFS u BiH – izvješće nacionalne ministre s. Matee Soldo

Pročitao ga je nacionalni doministar br. Ivan Šekelja. Rekao je da u BiH postoje dva područna bratstva OFS-a: *Bosansko bratstvo Kraljice Katarine i Hercegovačko bratstvo*. Hercegovačko ima 16 kanonski utemeljnih mjesnih bratstava s ukupno 1021 članom (917 s trajnim zavjetima, 63 s privremenim i 41 u početnoj formaciji) i 22 simpatizera. Aktivnih je članova 534. Bosansko ima 32 mjesna bratstva s oko 835 zavjetovanih članova i 35 članova u novicijatu. Od aktivnosti u 2019. godini br. Ivan je spomenuo: trodnevni nacionalni seminar duhovne formacije u Visokom (oko 60 sudionika), nacionalni kapitol OFS-a (zajedno s nacionalnom izbornom skupštinom FRAME), izborni kapitol Bosanskog područnog bratstva nacionalno hodočašće u Kraljevu Sutjesku i seminar Hercegovačkog područnog bratstva u Međugorju. U OFS-u u BiH sve se održava redovito. Hercegovačko bratstvo je u usponu, Bosansko u blagom padu. Bosansko je bilo znatno više devastirano ratom. Za uspon Hercegovačkog misli da je zaslужna aktivnost duhovnih asistenata. U Hercegovini duhovni asistenti imaju samo tu dužnost. Zato je molio bosanskog provincijala fra Jozu da duhovne asistente u Bosni oslobođi drugih dužnosti. Fra Jozo je to učinio pa se on nada da će i u Bosanskom bratstvu to urođiti plodovima. Potom je br. Ivan prikazao plan za 2020. godinu

(nacionalni seminar trajne formacije, tiskanje novog Statuta, izborni nacionalni kapitol u lipnju, nacionalno hodočašće u Kraljevu Sutjesku te redovni XVI. generalni i VII. izborni generalni kapitol. Zahvalio je za dosadašnju pomoć Vijeća i zamolio za pomoć i u ovoj godini.

Povela se rasprava o duhovnim asistentima: br. Ivan misli da je dobro da za OFS i FRAMU bude isti duh. asistent, jer to pospješuje prelaska iz FRAME u OFS. S. Anda ne smatra to prednošću, a fra Filip misli da je to dobro na mjesnoj (ali ne i na nacionalnoj) razini. Potom se prešlo na točku

I.3. Frama u RH – izvješće nacionalnog duh. asist. fra Filipa Đurđevića (i nacionalne predsjednice Ane Matić)

Fra Filip je samo pozdravio skup i dao riječ Ani da čita izvješće. *Protekla godina bila je dinamična*, započela je Ana i nastavila: Nacionalno vijeće imalo je pet sjednica. U svibnju je održana XXII. redovita nacionalna skupština FRAME, na kojoj je odlučeno da se časopis TAU neće više tiskati (ostaje elektronički). Osnovano je *Povjerenstvo za duhovne mreže*. Izglasano je i da u ožujku bude II. nacionalna duhovna obnova. U dvama područnim bratstvima održana je izborna skupština. U svibnju je bila I. nacionalna duhovna obnova. Sudjelovalo je oko 100 obećanika. Održan je zajednički hod svih područnih bratstava u Italiju (franjevačka mjesta). *Sudjelovali smo na nacionalnom formativnom susretu FRAME Italije, a njih smo pozvali na svoju II. nacionalnu duhovnu obnovu.*

Posebno nam je draga suradnja s FRAMOM u BiH, nastavila je Ana. *Suradujemo i sa Slovincima. Suradujemo i sa Salezijanskim mladeži. Mi i oni smo dvije od većih skupina mladih u RH. Fra Filip je postao nacionalni duhovni asistent. Problem je s mjesnim duhovnim asistentima, jer su to uglavnom župnici koji ne mogu posvetiti dovoljno vremena FRAMI.*

FRAMA je dosta prisutna u svijetu: organizira humanitarne akcije, aktivna je u župnim zajednicama, u biskupijskim susretima mladih, hodočašćima, križnim putovima, planinarskim križnim putovima, u

„72 sata bez kompromisa“, u *CRO Laudato si* ... U ovoj godini je u planu II. nacionalna duhovna obnova u Molvama, hod u Italiju, sudjelovanje na susretu međunarodnih delegata u Meksiku. Ana je zahvalila za dosadašnju molitvenu i materijalnu pomoć Vijeća i zamolila pomoći i za ovu godinu.

Usljedila je kratka rasprava u kojoj su fra Filip i Ana istaknuli da se FRAMA uključila u Sesret hrvatske katoličke mladežei i da ne stoje prigovori da se FRAMA nedovoljno uključuje u biskupijske akcije, jer su framaši većina volontera u Mariji Bistrici i drugdje, ali se ne žele isticati. Potom se prešlo na točku

I.4. FRAMA u BiH – izvješće nacionalnog duh. asist. fra Marina Karačića (i nacionalne predsjednice Magdalene Musa)

Fra Marin je samo pozdravio nazočne, pohvalio rad područnih duhovnih asistenata FRAME, naglasio da je FRAMA izvor zvanja i da joj se mora posvetiti posebna pažnje, a potom predao riječ Magdaleni.

Magdalena je započela statistikom (u FRAMI BiH ima 2777 framaša u 2 područna i 58 mjesnih bratstava), a onda od kтивnosti FRAME na nacionalnoj razini spomenula je: dva službena i više neslužbenih sastanaka Nacionalnog vijeća, nacionalni seminar za voditelje formacije na kojem se okupilo oko 80 framaša, nacionalni susret FRAME na kojem se okupilo više od 700 framaša (uz sudjelovanje biskupa fra Marka Semrena i provincijala fra Jose Marinčića), nacionalnu izbornu skupštinu FRAME zajedno sa nacionalnim kapitolom OFS-a na kojoj je izabrano onovo vodstvo FRAME BiH, nacionalnu humanitarnu akciju FRAME i OFS-a za malog Patrika sa srčanom manom (18.900,00 maraka), XXII. FramaFest u Mostaru, na kojem se okupilo 1100 mladih, i nacionalnu duhovnu obnovu na kojoj je sudjelovalo više od 80 framaša.

Potom je Magdalena navela aktivnosti Područnog bratstva FRAME Bosne Srebrenе (u 8 točaka) i Hercegovačkog područnog bratstva FRAME (u 17 točaka), nabrojila aktivnosti iz plana za ovu godinu na nacionalnoj razini (nacionalni seminar za voditelje, tiskanje priručnika za zabavne susrete, nacionalnu skupštinu, sudjelovanje na međunarodnom susretu FRAME u Meksiku, humanitarnu akciju, nacionalnu duhovnu obnovu), ukratko spomenula planove na dvjema područnim razinama, zahvalila za dosadašnju pomoć Vijeća, priložila financijsko izvješće i planirani troškovnik za ovu godinu te zamolila daljnju pomoć. U zaključku izvješća stoji da FRAMA u BiH, zbog trenutne situacije, brojčano opada, ali joj aktivnost raste tako da je i dalje po brojčanosti i aktivnosti jedna od najbrojnijih i najaktivnijih FRAMA u svijetu. Postoje prelasci iz FRAME u OFS.

U kraćoj raspravi fra Stipica Grgat je spomenuo da postoje neki nesporazumi (župnici i kapelani imaju „framicu“ te iz zborova „Zl. harfe“ koje vode sestre uzimaju djecu), ali je fra Miljenko rekao da će se to riješiti. Fra Marin je rekao da je dobro što sestre (franjevke) rade s FRAMOM, jer iz nje dobivaju zvanja. Prešlo se na

I.5. Povjerenstvo za „Zlatnu harfu“ – izvješće mo.fra Stipica Grgat OFM, pročelnik

Fra Stipica je rekao da je „Zl. harfa“ 2019. bila sva u znaku svoje 35. obljetnice. Pokrenuo ju je fra Mićo Pinjuh 1984. godine u Kočerinu. Glavna proslava 2019. bila je u Međugorju 11. svibnja. Bilo je 70 zborova s oko 2.000 djece. Dan prekrasan, organizacija izvrsna. Misu predvodio papinski izaslanik za Međugorje nadbiskup Hoser, a propovijedao župnik Šakota. Iz triju pokrajina (Zagreb, Slavonija i Subotica) nisu mogli doći u Međugorje. Te su pokrajine istoga dana održale „Zl. harfu“ u svom kraju. U Zagrebačkoj nadbiskupiji „Zl. harfa“ održana je u Mariji Bistrici. Bilo je 9 dječjih zborova i oko

250 djece. U Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji „Zl. harfa“ održana je na sedam mesta. Bilo je 29 zborova i ukupno 718 djece. Potom je fra Stipica nabrojio druge djelatnsoti u 2019.:

-tiskanje knjige o „Zl. harfi“ pod naslovom „Uzmi me za ruku“ u 400 primjeraka, u kojoj je donesen izbor glazbi izvedenih na „Zl. harfi“ između 2004. i 2019. (ukupno 81)

-seminari za pokrajinske zborovođe „Zl. harfe“: Trebali su biti u 2019, ali se to nije ostvarilo. Ima zborovođa koji malo znaju o lituriji. To su mlade žene civilke. One ne znaju što je liturgijsko a što duhovno. Za njih ćemo u ovoj godini održati seminare. Prvi je planiran za 22. veljače u Splitu (Gospa od Zdravlja). Predavanje će imati fra Domagoj Volarević i pročelnik Povjerenstva za „Zl. harfu“. U organizaciji je i s. Nediljka Milanović Litre.

-ponovno uključivanje Dubrovačke biskupije u „Zl. harfu“ (zalaganjem s. Juliane Beretić i gospođe Marije Brčić iz Katehetskog ureda Dubrovačke biskupije)

-proširenje „Zl. harfe“ u našim misijama u SR Njemačkoj: Oni bi uzeli naš program i plakate, sve bi bilo isto. Oni bi za sebe sve pokrivali financijski. Čak i ako bi dolazili ovamo, ne moramo se mi financijski brinuti za njih. Njihova je glazba daleko slabija od naše. Oni imaju duhovnu šansonu iz Amerike. Zboro-vode su većinom civilni, rijetko sestre. Trebamo ih primiti u „Zl. harfu“.

-„Zl. harfa“ za 2020. godinu organizira se pod motom *Divan je Bog u svetima svojim*. Naime, ove odine imamo dvije franjevačke obljetnice: 50. obljetnicu kanonizacije fra Nikole Tavelića i 100. obljetnicu utemeljenja Družbe Kćeri milosrđa TSR sv. Franje. Za ovogodišnje smotre skladano je 8 skladbi s temom o sv. Nikoli i 6 s temom o bl. Mariji Petković. Izrađen je i prigodni plakat (fra Branko Ante Periša). Smotra dalmatinskih zborova održat će se u Šibeniku. Gvardijan poziva i snosi troškove. Bit će i biskup.

-Iduće godine u Ludbregu se održava *Četvrti susret hrvatskih katoličkih obitelji*. Imat će moto s obiteljskom tematikom. „Zl. harfa“ želi imati u 2020./2021. godini njihov moto.

Fra Stipica je na kraju spomenuo i neke poteškoće (neki zborovođe ne žele uzeti skladbe koje predlaže Povjerenstvo), sa zahvalnošću se sjetio nedavno preminulog fra Slavka Topića (koji je mnogo učinio za „Zl. harfu“, a na jednoj skladbi za „Zl. harfu“ smrt ga prekinula), zahvalio Vijeću i provincijama-sponzo-rima te zamolio za daljnju pomoć. Vijeće je podržalo fra Stipičin prijedlog da se „Zl. harfa“ proširi na Njemačku. Također je prihvatio njegov prijedlog za moto „Zl. harfe“ 2020/2021. Slijedile su točke

I.6.1. Povjerenstvo za duhovnost – fra Bojan Rizvan OFM (izvješće) i

I.6.2. Povjerenstvo za duhonost: uređivanje glasila ZAJEDNO (rasprava)

Fra Bojan je rekao je da je Povjerenstvo održalo sastak u studenome, osvrnulo se na dosadašnji rad i donijelo neke smjernice za budući. Glavninu rada Povjerenstva činilo je nastojanje oko održavanja internetske stranice Vijeća. Tu se osjeća nedostatak novih materijala za stranicu pa Povjerenstvo moli zajednice da šalju materijale. Drugi dio rada Povjerenstva bilo je sudjelovanje u izdavanju glasila Vijeća ZAJEDNO. I ovdje se osjeća nedostatak vijesti o događajima u zajednicama pa Povjerenstvo očekuje veći angažman zajednica.(Samo Povjerenstvo nije dalo ni jedan prilog za božićni broj ZAJEDNO.)

Potom se fra Bojan osvrnuo na postojeći *Pravilnik o radu Povjerenstva* i uočio da se rad Povjerenstva odvija drugačije nego što piše u Pravilniku: Povjerenstvo ima pet a trebalo bi imati sedam članova, treba sâmo birati pročelnika a bira ga Vijeće, treba imati vlastita financijska sredstva a nema ih. Predložio je odgovarajuće izmjene i da se imenuje još članova Povjerenstva.

U planu za ovu godinu fra Bojan navodi: daljnji rad na web-stranici Vijeća i uređivanju glasila ZAJED-NO, ostvaranje *facebooka* Vijeća (vođenje bi preuzela s.Rita Maržić) i osmišljavanje *Franjevačke aplikacije*. Na njoj bi se moglo imati pripreme za naše blagdane, časoslov itd. U trogodišnjem planu Povjerenstvo predlaže: suradnju Povjerenstva na ostvarenju programa Franjevačke studijske godine, organiziranje seminara o *Franjevačkim izvorima* i organiziranje seminara o duhovnom vodstvu.

Na izvješće nadovezala se rasprava. Fra Bojan misli da ZAJEDNO ne treba u tiskanom (nego samo u elektroničkom) obliku. Vijeće nije prihvatio da se ukine tiskani oblik. Članovi Vijeća se slažu da se za ZAJEDNO mogu uzimati sadržaji sa web-stranica pojedinih zajednica, a fra Bojan predlaže da tajnici/tajnice zajednica sami šalju materijale na ZAJEDNO kao što šalju IKI. Vijeće se slaže da bi bilo dobro imati Franjevačku aplikaciju te je zadužilo fra Bojana da do sljedeće sjednice razvidi mogućnosti za nju.

Budući da se fra Benediktu žurilo na jedan sastanak, predsjednik je sada stavio na red njegovu točku

1.8. Priprema novog izdanja *Franjevačkog misala* (fra Benedikt Vujica)

Fra Benedikt je prvo sve pozdravio i zahvalio na pozivu, a potom se osvrnuo na mnogobrojne pogreške u Liturgijskom kalendaru 2020. Iz njegovih ruku otisao je ispravan uradak, a pogreške su se dogodile u SVJETLU RIJEČI zbog nekih tehničkih problema. Dao je tajniku Vijeća popis pogrešaka da ih pošalje mailom svim zajednicama. Potom je govorio općenito o kalendaru : Tu postoji zbrka. Zajednice koje same izdaju svoj kalendar moraju dobro paziti da on bude u skladu s najnovijim Rimskim martirologijem (on se ravna po njemu). Neki kalendari navode nepostojeće svece. Neki nisu uvažili da je opći kalendar ispustio neke svece a uvrstio druge. Na primjer, na Badnjak nisu više Adam i Eva nego spomendan svih svetih Isusovih predaka.

Kod Franjevačkog misala velik je problem Sanktoral (izbor svetaca). Prednost pred sanktoralom ima Temporal. Kalendar traži da se spomendan svetaca slavi na dan njihove smrti. Kriteriji za izbor svetaca:

- univerzalnost Crkve i njezine svetosti: zato su uvršteni sveci svih staleža i naroda
- svjedočanstvo mnogostoljetne povijesti Crkve (posljednje mjesto imaju biblijski sveci)
- briga za suvremenu pobožnost
- decentralizacija Sanktorala: ispuštaju se mnogi stariji sveci, mjesne crkve mogu unijeti u kalendar svoje svece (jer ne mogu svi stati)
- poštivanje povjesnog kriterija: neke osobe su krivo unesene u kalendar (npr. utemeljitelji titula u Rimu)

Treba učiniti: *sve zajednice trebaju dostaviti na jednu adresu (vidjet ćemo na koju) vlastitosti svoje zajednice. Jedino iz TOR-a nisu dostavili proprij, pošaljite ga na moju adresu. Ima promjena. Na primjer, sv. Ivan Kapistran je sada blagdan (bio spomendan). Provjerite da li se slažete s općim kalendarom. Zatim, pošaljite liturgijske tesktove svetaca i blaženika s potvrdom Kongregacije. Ako nemate hrvatski prijevod, onda latinski tekst. Ako imate hrvatski, onda broj potvrde prijevoda od Kongregacije.*

Da bi se počelo raditi, treba za to komisija. Predlažem u komisiju: fra Danijela Pezera (da bude moj zamjenik, on je spreman), fra Domagoja Volarevića, fra Antu Crnčevića (jučer sam ga pitao: Je li istina da Ti ne želiš sudjelovati? Odgovorio je: Nije. Nego, provincijal hoće da Misal bude sutra.) i fra

Petra Bašića (udio sam ga jučer, prihvatio je). To bi bila četiri noseća člana. Ja bih bio kao informator. Komsija mora biti operativna i znati latinski.

Povela se rasprava. Vijeće je prihvatio predloženu komisiju i dalo fra Bendiktu odriješene ruke da uzme još članova u komisiju, ako bude trebalo. Potom se prešlo na sljedeću točku

I.7. Franjevački institut za kulturu mira – fra Bože Vuleta OFM, predsjednik

Fra Bože je prvo spomenuo obilježavanje 800. obljetnice susreta sv. Franje i Sultana. Održana tri susreta: u Islamskom centru u Zagrebu, kod franjevaca na Kaptolu i u franjevačkom samostnu u Splitu. Više o tome vidi na web-sranci Instituta. Potom je nabrojio druge aktivnosti:

- Istraživanje o oprostu i pomirenju 2000-2020
- Aktivnosti u okviru *Hrvatskog saveza za nedjelju*
- Komunikacijski seminar
- Studijski dan *Novi dijalog – novi sugovornici*
- Franjevačku studijsku godinu – dopis fra Domagoja Runje
- Razne druge aktivnosti

Za ovu godinu fra Bože je predviđao nastavak svih spomenutih aktivnosti iz 2019. te program „*Laudato si*“ (po zajednicama) i pripreme za obilježavanje 35. obljetnice Instituta. Potom je iznio prijedloge koje treba odobriti skupština Instituta (odnosno sjednica Vijeća):

- odrediti se prema prijedlogu *Franjevačke studijske godine*
- financiranje Instituta : gospođa Mirjana Maras otišla iz Instituta, ne kani se vratiti. Prestala raditi i gospođa Ljubica Ćurković (jer nema sredstava), za nju treba otpremnina oko 50.000,00kn. On uskoro ide u mirovinu (900,00kn), ali kani i dalje raditi u Institutu za naknadu oko koje se dogovore Vijeće i njegov ordinarij. Planirano seljenje Instituta u Zagreb i upošljavanje Zorana Milića kao tajnika obustavlja se. Treba nekoga uposlit u Splitu. Donatori više ne daju.

Usljedila je dulja rasprava. Vijeće je na kraju zaključilo:

- a) Gledje Franjevačke godine: poglavari i poglavarice raspraviti će tu temu sa svojim vijećima /definitorijsima i doći s odgovorom na sljedeću sjednicu
- b) Za Franjevački institut (otpremnina) : zajednice će doznačiti na račun Vijeća dogovorenii prilog, a tajnik Vijeća doznačiti će zajednički iznos Institutu.

Rad je nastavljen s točkom

II.1. Usvajanje zapisnika sjednice Vijeća od 14.05.2019. godine

Zapisnik usvojen jednoglasno. Usljedila je točka

II.2. Godišnje tajničko-blagajničko izvješće za 2019. – tajnik A. Matković

Izvješće usvojeno jednoglasno. Potom se prešlo na točku

II.3. Izbor jednog člana Upravnog vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira

Ponovno jednoglasno izabran na tri godine fra Andrija Bilokapić. Slijedila je točka

II.4. Izbor jednog člana Povjerenstva za duhovnost

S.Branimira Bedeničić ponovno jednoglasno izabrana na tri godine. Slijedila je točka

II.5. Izbor jednog člana Povjerenstva za „Zl.harfu“

S. Juliana Beretić ponovno jednoglasno izabrana na tri godine. Prešlo se na točku

II.6. Izbor nove muške provincije kao sponzora „Zlatne harfe“ na godinu dana

Za sponzorstvo se javio fra Josip Blažević OFMConv. Jednoglasno prihvaćeno.

II.7. Rasporedba finansijskih sredstava za 2020. godinu

Kao pomoć za 2020. godinu Vijeće je jednoglasno odlučilo dati:

- FRAMI u RH 30.000,00kn
- FRAMI u BiH 35.000,00kn
- OFS-u u BiH 15.000,00kn
- Franjevački institut: kao gore pod **1.7, b)**

II.8. Program rada za 2020. – termin i mjesto sljedeće sjednice Vijeća

Na predsjednikov uvod da je dosad bio običaj da siječanske sjednice budu u Zagrebu a svibanjske/lipanske izvan Zagreba te na njegovo pitanje *Tko se javlja kao sljedeći domaćin sjednice* javio se prvo fra Zoran nudeći Imotski. Fra Jure je predložio Danče. S. Darija se složila s tim. S. Zdenka je ponudila Duhovni centar „Fra Paškal Buconjić“. Fra Miljenko je ponudio Masnu Luku. Jednoglasno prihvaćena fra Zoranova ponuda. Sljedeća sjednica Vijeća bit će

u samostanu sv. Franje u Imotskom 19.svibnja 2020. s početkom u 10.00h

III.1. : Tajnik pribilježio narudžbe za Kalendar 2021.

III.2. : Zajednice koje su mogle (imale auto ...) preuzele su knjigu.

III.3. : Pročitan odgovor BK BiH, odgovor HBK nije stigao.

III.4. : Pročitan odgovor.

Sjednica je završena u 16.20 sati.

Zapisao:
Anto Matković, tajnik Vijeća

Odobrili:

fra Jozo Marinčić OFM, predsjednik Vijeća
s.M. Darija Jovanović, potpredsjednica Vijeća

Cvjetići 29

Brat Rufin, jedan od najodličnijih ljudi grada Asiza i prijatelj svetog Franje, vrlo svet čovjek, bijaše kroz neko vrijeme neprekidno mučen u duši od zlog duha i žestoko iskušavan s obzirom na predodređenje. [...] Dok se uz plač molio, ukaza mu se ponovno đavao uzevši Kristov lik i reče mu: »O, brate Rufine, zar ti nisam kazao da ne vjeruješ sinu Petra Benardonea i da se ne mučiš plačem i molitvom kad si već osuđen? Što ti vrijedi da se mučiš dok još živiš, jer će sav tvoj trud biti proklet?« Brat Rufin mu reče bez oklijevanja onako kako ga je sveti Franjo poučio: »Otvor usta, inače ću te zagaditi!« Đavao je bio postiđen i tako se razbjesnio da je učas pobjegao uz veliku oluju i potres stijena Monte Subasia, koje je bilo u blizini, te je još dugo potrajala lomljiva kamenja koje je padalo u provaliju. [...] Napokon nastade strašna vatra i buka da se vidjelo i čulo nadaleko. Sveti Franjo izide iz samostana sa svojom braćom s velikom radoznašću da

vidi što je to tako neobično. Još se i danas vide ondje goleme pećine koje su se srušile. Tako je brat Rufin jasno uvidio da je bio đavao koji ga je varao. [...]

Od tada je bio tako utvrđen u milosti i sigurnosti za spas svoje duše da je postao sasvim drugi čovjek.

Na hvalu i slavu Isusa Krista i siromaška Franje! Amen.